

Список використаних джерел:

1. Балаян А. Фінансове забезпечення євроінтегральної політики// Вісник НБУ.- 2014.- №10.- С.58-60.
2. Лесненко П.М., Черепніна О.І. Зовнішньоекономічна діяльність України, сучасні тенденції// Актуальні проблеми економіки. – 2014.-№2. С.75-84.
3. Непопулярні заходи: що готує українцям новий уряд. [Електронне джерело] Режим доступу: <http://news.finance.ua/ua/news/~/320208>
4. Колосова В.П. Україна і міжнародний валютний фонд / В.П. Колосова // Стратегія розвитку України (економіка, соціологія, право): Науковий журнал. – Вип. 1 / Голов. ред. О.П.Степанов. – К.: Книжкове вид-во НАУ, 2011. – С. 103-106

Мар'яна ГРАБОВЕЦЬКА
науковий керівник
к.е.н., доц. Стефанків О.М.
ІФННІМ THEY

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

На сучасному етапі становлення ринкових відносин відбувається адаптація вітчизняної теорії й практики управління зарубіжного досвіду у сфері менеджменту. У цей час ще не сформульована проблематика інтегрованої теорії сучасного менеджменту. Для проведення корінної перебудови системи управління потрібні не просто виконавці, а добровільні й свідомі однодумці. Найважливішим напрямком розвитку в Україні, що дозволяє різко підвищити продуктивність праці, є інноваційні процеси, що ґрунтуються на сучасній науково-технічній політиці відновлення виробництва. Головна сфера дій менеджменту в інноваційних процесах - інноваційне підприємство [4].

Головними проблемами українського менеджменту є: проблема якості управлінських кадрів; корумпованість сучасної економіки; надлишкова численність державних керівників, що безупинно зростає при постійному „скороченню” апарату. Негативно на діяльності підприємств відображається відсутність стратегічного плану розвитку компанії. Стратегія постійно міняється, що виключає можливість загального планування, відсутнє прозоре планування фінансових потоків підприємства й вони пов'язані з тіньовим ринком. Через це неможливо досягти результатів, яких вимагає власник. Нерідко менеджер має високий ступінь відповідальності, але не має ключових повноважень, серйозно залежить від рішень посібника з поточних питань оперативного управління. Ще однією причиною може стати відсутність взаєморозуміння серед членів управлінської команди, коли, наприклад, до складу входять „люди директора”, які виконують функцію додаткового контролю бізнесу, при цьому конкретних управлінських рішень не виконують.

Для сталого розвитку необхідний стратегічний погляд, тобто планування менеджменту на глибокий часовий зріз. Для підтримки інноваційного підприємництва доцільно стимулювати створення приватних і змішаних (державно-приватних) фондів, необхідно розробити програму допомоги по оснащенню науково-дослідних центрів сучасними засобами телекомунікацій і формуванню банків даних. Одним із чинників, що може вплинути на швидкий розвиток управління та подолання неблагополучної економічної ситуації в Україні, є безкомпромісна відмова від старих звичок і умовностей та запровадження нової техніки і методів управління [2].

Модернізація управління має відбуватися на основі нового підходу, за якого керівники бізнесу з метою модернізації методів управління мали б спрямувати зусилля на: а) вироблення нових концепцій управління; б) інтенсивний розвиток системи бізнес – освіти; в) довгострокове планування управління; г) введення системи моніторингу стану управління; д) дослідження і розробки з менеджменту; е) використання сучасних технічних, насамперед інформаційних, засобів [1].

Виникає необхідність конкретизації напрямків дії та використання головних внутрішніх і зовнішніх чинників підвищення ефективності діяльності суб'єктів господарювання.

1. Технологія. Технологічні нововведення, особливо сучасні форми автоматизації та інформаційних технологій, справляють найістотніший вплив на рівень і динаміку ефективності виробництва.

2. Устаткуванню належить провідне місце в програмі підвищення ефективності господарювання.

3. Вироби. Самі продукти праці, їхня якість і зовнішній вигляд також є важливими чинниками ефективності діяльності суб'єктів господарювання.

4. Працівники. Основним джерелом і визначальним чинником зростання ефективності діяльності є працівники-керівники, менеджери, спеціаліст, робітники.

5. Організація і системи. Єдність трудового колективу, раціональне делегування відповідальності, належні норми управління забезпечують вищий рівень ефективності будь-якої виробничо-господарської системи.

6. Методи роботи. Постійне вдосконалення методів праці передбачає систематичний аналіз стану робочих місць та їхню атестацію, підвищення кваліфікації кадрів, узагальнення та використання позитивного досвіду.

7. Стиль управління, що поєднує професійну компетентність, діловитість і високу етику взаємовідносин між людьми, практично впливає на всі напрямки діяльності підприємства.

8. Інфраструктура. Важливою передумовою зростання ефективності діяльності організацій є достатній рівень розвитку мережі різноманітних інституцій ринкової та виробничо-господарської інфраструктури. Лише вміле використання всієї системи перелічених чинників може забезпечити достатні темпи поліпшення управління організацією [3].

Проблеми розвитку менеджменту в Україні при високих темпах розвитку економіки цілком розв'язні. У сучасних умовах розвитку економіки на основі

ринкових відносин одним із пріоритетних її напрямків є вироблення основних теоретичних і методологічних позицій по використанню менеджменту в практичній діяльності українських організацій. Основною особливістю української думки стає пошук нових конкретних і реальних шляхів удосконалювання системи управління, вироблення позиції по різних проблемах управління стосовно до ринкових умов і на основі творчого осмислення передового закордонного досвіду. Ринкова економіка вимагає адекватної їй системи управління, що повинна перетерпіти радикальні перетворення разом з усім суспільством. В умовах розвитку ринкових відносин найважливішим фактором успіху стає безперервне вдосконалювання теорії й практики управління.

Список використаних джерел

1. *Економіка підприємства: Підручник. За ред. Акад. С.Ф. Покропивного. 2-е вид., перероб. та доп.- КНЕУ, 2008.*
2. *Економічний аналіз: Навч. посіб./ За ред. Акад. НАНУ, проф. М.Г.Чумаченка.-К.:КНЕУ,2007.*
3. *Немцов В.Д.,Довгань Л.Є. Стратегічний менеджмент. Навч. посібник.-К.УВІПК Ексоб, 2010*
4. *Осовська Г.В. Основи менеджменту. Навч. посібник. - К.:Кондор, 2009.*

Леся ШЕРЕМЕТА
науковий керівник
к.е.н., доц. Стефанків О.М.
ІФННІМ THEY

ОКРЕМІ АСПЕКТИ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Явище безробіття постійно турбує суспільство і вимагає глибокого вивчення причин,що його породжують,потребує ґрунтового аналізу економічної науки та постійної уваги з боку урядових структур усіх рівнів. Безробіття – це стан ринку робочої сили за умов, коли пропозиція робочої сили перевищує попит на неї, ситуація тимчасової незайнятості частини працездатного населення.[1].

Безробіття класифікують за причинами,що його зумовлюють. Залежно від того,залишається людина працездатного віку без роботи за своїм власним бажанням чи її змушують до цього незалежні від її устремлінь і волі обставини,розрізняють добровільне та вимушене безробіття.

Найпоширенішими формами безробіття є фрикційне,структурне та циклічне. Фрикційне – безробіття, яке пов'язане з пошуком або очікуванням роботи [2].Ця форма безробіття характеризується тим,що люди працездатного віку,маючи певні навички та кваліфікацію,активно шукають роботу,яка б відповідала їхнім вимогам. Виділяють безробіття очікувань,причиною якого є незадоволення результатами роботи та прагнення влаштування на більш